

प्रमुदितवान्-प्रमोदितवान्, ¹मुत्^A-मुदौ-मुदः, ²मुद्गः-मौद्गम्, ³मुदिरः, 'मुद्रा' इत्यादीनि रूपाणि अस्य विशेषेण भवन्तीति विशेषः ।

(1286) “मुद संसर्गे” (X-चुरादि:-1741. सक. सेट्. उभ.)

‘संसर्गे णिचि मोदयेदिति भवेत् हर्षे पुनर्मोदते ॥’ (श्लो. 113.) इति देवः ।
मोदकः-दिका, मुमोदयिषकः-षिका; मोदयिता-त्री, मुमोदयिषिता-त्री;
इत्यादीनि रूपाणि शतरं विना चौरादिकक्रोटयतिवत् (205) बोध्यानि । अस्य
घातोः उभयपदित्वात् शतरि [सर्पिषा सक्तून्] मोदयन्-न्ती, मुमोदयिषन्-न्ती,
मोदयिष्यन्-मुमोदयिषिष्यन्-न्ती-ती; इति विशेषः ।

(1287) “मुर संवेष्टने” (VI-तुदादि:-1343. सक. सेट्. पर.)

‘—परिवेष्टने’ इति मा. धा. वृत्तिः ।

मोरकः-रिका, मोरकः-रिका, मुमोरिषकः-मुमुरिषकः-षिका, मोमुरकः-रिका;
मोरिता-त्री, मोरयिता-त्री, मुमोरिषिता-मुमुरिषिता-त्री, मोमुरिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुरतिवत् (229) ज्ञेयानि । क्पि-
मूः-मुरौ-मुरः; ⁴मुरः-मुरा, ⁵मुरी इमानि रूपाण्यधिकानीति विशेषः ।

(1288) “मुर्छा मोहसमुच्छ्राययोः” (I-भ्वादि:-212. अक.सेट्.पर.)

मूर्छकः-छिका, मूर्छकः-छिका, मुमूर्छिषकः-षिका, मोमूर्छकः-छिका;
मूर्छिता-त्री, मूर्छयिता-त्री, मुमूर्छिषिता-त्री, मोमूर्छिता-त्री; इत्यादीनि

1. स्त्रियाम्, ‘संपदादिभ्यः—’ (वा. 3-3-108) इति क्पि रूपमेवम् ।
2. ‘मुदिप्रोर्गगौ’ [द. उ. 3-66] इति गक्प्रत्यये रूपम् । क्त्वाञ्च गुणः ।
मोदयन्त्यनेनेति मुद्गः = सस्यजातिविशेषः । मुद्गेन संसृष्टं = मौद्गम् ।
3. ‘इषिमदिमुदि—’ [द. उ. 8-26] इत्यादिना किरच्प्रत्यये रूपम् । मोदन्तेऽनेनेति
मुदिरः = मेघः ।
4. ‘स्फायितस्त्रि—’ (द. उ. 8-31) इत्यादिना रक्प्रत्यये रूपमेवम् ।
5. ‘इगुपघज्ञाप्रीकिरः कः’ (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः । मुरा =
ओषधिविशेषः ।
6. गौरादिपाठात् (4-1-41) स्त्रियां ङीषि रूपमेवम् ।
- A. ‘मुदा स चेतो ददते चिरं हरौ स्वादासुरैः स्वर्दितमङ्गलोर्दने ।’ धा. का. 1-4.